

Nemzetközi Szolidaritási Reflexió

Boldogasszony Iskolanoverek

Shalom

Oktatást mindenkinek

2021. május

Bevezető

A globálisan terjedő koronavírus-járvány közegészségügyi probléma. Mindamellet fordulópontot is hozhat a nevelésben, rávezethet arra, hogy más módon neveljünk és kínáljunk „alternatív életstílust”, ahogy arra a [Laudato Si' \(LS, 203-208\)](#) is ösztönöz minket. A járvány rámutat számos krízisre, köztük az emberi és gazdasági megosztottságra. Sok diákunk volt kénytelen abbahagyni tanulmányait, vagy éppen nem volt képes a megváltozott életkörülményeire alkalmazni azt, amit eddig tanult. Ahogy Jézusról nevezett Boldog Mária Terézia Gerhardinger, „abban a meggyőződésben nevelünk, hogy az ember megváltoztatásával megváltoztatható a világ” (KV, K 22). Hálózatot kell építenünk, és emberi és a technika biztosította kötelékeinket arra használni, hogy elérjük a legsebezhetőbb gyermekeket, kamaszokat és fiatalokat, „képesé téve őket arra, hogy latba vessék adottságaikat a föld emberhez méltóvá alakításában” (KV, K 22).

Imádkozzunk

Istenünk, minden bölcsesség és tudás forrása, add meg nekünk kegyelmedet, hogy a gyermekeket, kamaszokat és fiatalokat felkészítsük arra, hogy környezetük iránt felelős állampolgárok legyenek, és méltó és tartalmas életre vezessük őket. Nevelésünk, Terézia anya példáját követve, legyen hiteles és példás, biztosítsa az igazságosságot és szolidaritást azoknak, akiket szolgálunk.

Tapasztalat

Két személyes példa arra, hogyan változtatta meg a járvány a nevelést:

A nevem **Emília Viviane Ferreira Porfírio**, ötödikeseket tanítok egy magániskolában, Cajazeirasban, Paraíba állam belső részén, Brazíliában. Mikor félbeszakadt a hagyományos tantermi oktatás, számomra idegen technológiát kellett használnom. Tanárként számos akadályt leküzdöttem, képes lettem napi négy videót, illusztrációkat és internetes avatárokat készíteni, hogy segítsék a diákjaimnak a tanulásban. A szakmai kihívások mellett meg kellett tanulnom kezelni az elszigeteltség okozta félelmet, bizonytalanságot és magányt. Mindezekkel a remény segített megküzdennem, amely az imából, a kollégák, barátok és a családom támogatásából és a diákjaim kedvességéből fakad. Az egyikük a járvány kezdetén eljött hozzám, egy cserép virággal, mondván: „Tanárnő, hoztam önnek virágot, hogy ne érezze magát egyedül.” A mai napig gondozom azokat a virágokat a kertemben. Arra emlékeztetnek, hogy egyszer mindez véget ér.

A nevem **Liziane Silva Hillesheim**, a fogyatékkal élőket integráló Rumo Norte projekt pedagógiai koordinátora vagyok Porto Alegreben, Brazíliában. A projektünket a sokszínűség jellemzi. Azt hittük, gyakorlottak vagyunk már abban, hogy szokatlan helyzetekben dolgozzunk. A járvány mégis teljesen új kihívásokkal szembesített. A távmunka során ráébredtünk, hogy nem állunk készen a modern technika használatára, és az sincs felkészülve ránk. Több szinten is megéltük a kizártságot: nem voltak elérhető internetes felületeink, felszerelésünk, megfelelő sáv szélességünk, vagy a családok nem voltak együttműködők. A miénkhez hasonló szociális intézmények ahhoz szoktak, hogy kifelé tekintsenek, kövessék a

társadalom változásait, elfogadják, ami onnan jön. A járvány nagy tanulsága, hogy befelé is tekintsünk. Amellett, hogy folyamatosan keressük, hogyan nyújthatunk ingyenes segítséget a fogyatékkal élő fiataloknak és felnőtteknek, az összefogásra is összpontosítunk, hogy ügyesebben kezeljük ezt a születőben lévő új világot. Lépésről lépésre, időnként hibázva és újra próbálkozva haladunk előre. Továbbra is termékeny talaj akarunk lenni. A belénk vetett magok sokfélék, mind kihajtanak, és ez is csak egy újabb évszak.

Reflexió

1. Hogyan tudunk nevelők lenni mindazzal, amik vagyunk és amit teszünk, a koronavírus-járvány idején?
2. Mi az, amit az elzártság idején tapasztaltam vagy tanultam, és szeretném megosztani a közösséggel? (Hagyjunk időt a gondolatok megosztására!)
3. Olvassuk el „Az emberiség és környezete közötti szövetségre irányuló nevelés” című szakaszt [LS, 209-211](#) és beszéljünk: Milyen „szilárd erényeket” alakítunk ki magunkban azáltal, hogy gondunk van minden teremtményre közös otthonunkban?
4. Mit teszünk annak érdekében, hogy „környezettudatos polgárságot” neveljünk? ([LS, 211](#))?

Mi a teendő?

1. Járj utána, hogy mennyi valósult meg az országodban a 4-es számú fenntartható fejlődési célból („Minőségi oktatást mindenkinek”)! Gondold át, van-e rá mód, hogy emlékeztess a hatóságokat arra, tartsák be az e téren tett ígéretüket?
2. Támogasd a Ferenc pápa által javasolt [globális nevelési egyezményt](#), amely mindenkit felszólít, hogy az emberi méltóságra, emberi jogokra, a *Laudato Si'* szempontjai szerinti környezettudatosságra, békére, felelős állampolgárságra, szolidaritásra és fejlődésre neveljen.
3. Az [UNESCO Társult Iskolák Hálózatának](#) célja, hogy a gyermekek és a fiatalok között békét teremtsen. A hálózathoz csatlakozott 182 ország 11 500 iskolája dolgozik a nemzetek közti egyetértés, béke, kultúrák közti párbeszéd, fenntartható fejlődés és minőségi oktatás megteremtése érdekében. Gondold át, van-e rá mód, hogy a hálózat céljait beépítsd a szolgálatodba, vagy csatlakozz a hálózathoz.

Záró imádság

Váltakozva imádkozzuk a következőt:

Mind: Ó, isteni bölcsesség, a teremtett világ és az emberiség szent történetének e kritikus pontján a bizalom és bátorság az, amire vágyunk.

- Magunkra öltjük az alázatosságot, hogy tanuljunk és átalakuljunk.
- Kutatjuk a Szentháromság misztériumát, hogy megtanuljunk, mi a teológiai jelentősége az együttműködő életnek.
- A különbözőségeinkből egységet teremtünk, prófétai jelként korunk számára.
- Törekszünk az interkulturalitás mélyebb megértésére, és arra kötelezzük magunkat, hogy fejlesztjük az interkulturális közösségi és társadalmi élethez szükséges készségeket.
- Nevelőként bátran, előremutató módon válaszolunk gyorsan változó, a globalizáció és a technológia hatása alatt álló világunk kihívásaira.
- Az élet méltóságára és az egész teremtett világ védelmére nevelünk, együttműködve másokkal.

Mind: Megfontoljuk, hogy a Lélek mely sürgető és súlyos globális problémákra irányítja figyelmünket, és bátran válaszolunk eddig ismeretlen utakon is. Amen!

*Készítette Maria Josete Rech nővér (ALC) Braziliából, a nemzetközi Shalom iroda számára.
A fejlécben szereplő grafika a 24. Általános Káptalan szimbóluma, amelyet a Kongregáció Kommunikációs Hivatala készített.*